خبر

به همت مؤسسه بوستان کتاب

«تغذیه در اسلام» به چاپ دوم رسید

به گزارش روابط عمومی مؤسسه بوستان کتاب، چاپ دوم کتاب «تغذیه در اسلام» اثر علی رضایی بیرجندی به همت مؤسسه بوستان کتاب در ۲۷۶ صفحه منتشر شد.

خداوند مهربان انواع خوراکی‌های سالم و طبیعی را برای انسان‌ها آفریده است. پس چه نیکوست که بر اساس جهان‌بینی اسلامی به هندسه تغذیه قرآنی و ناظر به اصول علمی و با در نظر گرفتن نیازهای واقعی توجه کنیم که محصول آن عمل صالح، حیات طیبه و تأمین سعادت دنیا و آخرت است. در مقدمه این اثر، پس از بیان تعریف، اهمیت و اهداف تغذیه، تغذیه در فرهنگ اسلامی (قرآن و روایات) مورد بحث و بررسی قرار گرفته و حیات طیبه و هدف تغذیه نیز عنوان شده است.

این اثر در چهار فصل تهیه و تألیف شده است. نویسنده در فصل نخست این اثر، به مبانی تغذیه پرداخته و در این راستا، ۶ مبنای مرتبط با تغذیه را بیان کرده که عناوین این مبانی عبارت‌اند از: ولی‌نعمت بودن خدا، خشنودی پروردگار، حاکمیت تام خدا، شکر خدا و فراوانی نعمت، تغذیه و اخلاق و عبادت پروردگار و تغذیه.

در این فصل به مباحثی از جمله رابطه تغذیه و اخلاق در روایات اسلامی، پیامدهای منفی اخلاقی تغذیه و پیامدهای کفران نعمت اشاره شده است. در فصل دوم به اصول تغذیه پرداخته شده و در این راستا ۱۱ اصل مورد بحث و بررسی قرار گرفته است که ضرورت پاسداری از امانت خدا، مطلوبیت استفاده از نعمت‌ها، تغذیه حلال، تغذیه طیب، خوردن غذای تازه و پرهیز از کنسرو، استفاده مستقیم از طبیعت، تغذیه غیرمرکب، تغذیه و درمان، اعتدال در تغذیه، وقت گذاشتن برای غذا و حفاظت از زمین این اصول را تشکیل می‌دهند.

سومین فصل از این اثر به روش‌های تغذیه پرداخته که در این میان بر خوردن غذا هنگام گرسنگی کامل، میزان غذای انسان در یک روز و چوع (گرسنگی) تأکید و به توصیه‌های عارفان به جوع نیز اشاره شده است. در ادامه، آداب تغذیه تبیین شده که نشستن دست پیش و پس از غذا، کوچک‌بودن غذا، خوردن نمک در آغاز و پایان غذا، نشستن متواضعانه، ندمیدن در غذا و استفاده از نوشیدنی‌ها پس از غذا، از آن جمله است.

در فصل چهارم و آخرین فصل از این کتاب، به تغذیه بهشتیان و دوزخیان پرداخته شده است. در ابتدای این فصل در خصوص تغذیه بهشتیان، به میوه‌های بهشت، محتوای سفره بهشتیان و ویژگی‌های میوه‌های بهشتی اشاره و در ادامه تغذیه جهنمیان بیان شده، همچنین به پذیرایی از جهنمیان با زقّوم، ضریع، غذای غصه‌آور، آب‌ها و نوشیدنی‌های جهنم اشاره شده است. در ادامه نیز ویژگی‌های غذای جهنم بحث و بررسی می‌شود. از دیگر مطالب این فصل می‌توان به مدیریت تغییر تغذیه و راهکارهایی برای ترک عادت‌های نادرست اشاره کرد.

علاقه‌مندان برای خرید اینترنتی این کتاب می‌توانند به نشانی اینترنتی www.bustaneketab.ir مراجعه نمایند.

موعظه

آیت‌الله مظاهری

سعادت و شقاوت اجتماع وابسته به اعمال افراد است

قرآن کریم در آیات فراوانی تأکید می‌کند اعمال خوب انسان، مبارک است و اعمال بد او نحوست دارد. به عبارت دیگر، رفتار و گفتار پسندیده یا نا پسند آدمی، در سرنوشت او تأثیر گذار است. این تأثیر در تعالیم دینی، «تجسم عمل» و در عرف مردم، «مکافات عمل» نامیده می‌شود. قرآن کریم می‌فرماید: «و لو ان اهل القری امنوا و اتقوا لفتحنا علیهم برکات من السما و الارض و لکن کذبوا باخذناهم بما کانوا یکسبون» یعنی اگر مردم جدا مؤمن و متقی باشند، صد درصد در رفاه و آسایش قرار می‌گیرند و برکات، از آسمان و زمین برای آن‌ها نازل می‌شود و یک زندگی مبارک، عاری از غم، غصه، فقر، تبعیض، ظلم و اختلاف برای آنان پدید می‌آید. در مقابل، اگر مردم ایمان و تقوا نداشته باشند، از آسمان و زمین بلا بر آن‌ها می‌بارد و زندگی نحسی توأم با دلهره، ناامنی، نگرانی و سختی خواهند داشت. براساس تصریح قرآن کریم، هر کسی -مرد یا زن- مؤمن باشد و عمل صالح و کار شایسته انجام دهد، خداوند متعال زندگی او را طیب و پاکیزه می‌گرداند و به او حیات حقیقی می‌بخشد و پاداشی بهتر و برتر از عمل او، به او اعطا می‌فرماید: «من عمل صالحا من ذکر او انثی و هو مؤمن فلنحیینه حیاه طیبه و لنجزینهم اجرهم باحسن ما کانوا یعملون» به عبارت دیگر، سعادت و شقاوت هر اجتماعی، وابسته به اعمال افراد آن است. اگر اعمال افراد به باشد، به‌خصوص اینکه در رعایت حق‌الناس کوتاهی کنند، آن جامعه شقی و بدبخت است و اگر اعمال آن‌ها خوب باشد، به‌ویژه در احترام به حقوق یکدیگر و خدمت به خلق خدا، آن جامعه در همین دنیا روی سعادت و خوشبختی را می‌بیند. این قاعده، ربطی به مسلمانی و غیر مسلمانی اجتماع هم ندارد و اتفاقاً خداوند متعال در این زمینه از مسلمانان انتظار بیشتری دارد.

اساساً بازتاب گناه و معصیت، شومی و نحسی و بازتاب ثواب و نیکی، سعادت است. قرآن کریم می‌فرماید: یا رسول الله ملتی را مثال بزن که بسیار در رفاه و آسایش بودند و از نظر امنیت دل، زندگی آن‌ها منهای غم و غصه بود؛ اما گناه کردند و آن گناهان زندگی خوب و مبارکشان را به زندگی نحسی مبدل کرد: «و ضرب الله مثلا قریه کانت آمنه مطمئنه یاتیها رزقها رغدا من کل مکان فکفرت بانعم الله فاذاقها الله لباس الجوع و الخوف بما کانوا یصنعون» مثلا افراد گناهکار، در اثر گناه و نافرمانی، معمولاً زندگی پریشان و ناآرامی دارند و این مصیبت را خود به وجود آورده‌اند.

مکتب سلیمانی

روزی که سردار سلیمانی برای نخستین بار در عمرش سخنرانی کرد

حاج قاسم ۱۲ بهمن ۵۷ کجا بود؟

«۱۲ بهمن سال ۵۷ در روستای قنات ملک به سخنی با قاسم سلیمانی یک رادیو پیدا کردیم و کنار پنجره کلاس مدرسه گذاشتیم. مردم در حیاط مدرسه جمع شدند. به محض نشستن هواپیمای حامل امام(ره) همه از جمله حاج قاسم سجده شکر به جای آوردند»؛ این‌ها روایت علیجان سلیمانی، دوست، همسایه و همیاری دوران کودکی شهید قاسم سلیمانی در اول بزرگ سلیمانی در خصوص تلاش‌های حاج قاسم برای معرفی انقلاب در روستای قنات ملک است که در گفت‌وگو با فارس عنوان شده است. آنچه می‌خوانید گزیده‌ای از خاطرات «علیجان سلیمانی» در همین خصوص است.

■ **اعزام برخی از اقشار مشهد برای استقبال از امام به تهران**

زمزمه‌های ورود امام به ایران موجب دلگرمی اعتصاب‌کنندگان در ادارات و نهادهای مختلف می‌شد. از جمله با قطعی شدن خبر بازگشت امام، کارکنان رادیو و تلویزیون خود را برای بازگشت امام و پخش تصاویر و اخبار آن از صدا و سیما آماده کرده و با توصیه مراجع و علما و درخواست‌های مردمی به اعتصاب پایان دادند.

از سوی دیگر فرودگاه‌های کشور نیز که از چندی پیش در تعطیلی به سر می‌بردند با قوی شدن احتمال خبر بازگشت امام دست از اعتصاب برداشته و قرار بر این شد اعتصاب آن‌ها با حضور آیت‌الله طالقانی پایان یابد.

کمیته استقبال از امام نیز به‌شدت مشغول آماده کردن شرایط در ایران برای ورود امام بود و اطلاعیه‌های این کمیته زمان و مسیر ورود امام(ره) را به اطلاع مردم منتظر ایران می‌رساند.

گروه‌های استقبال از امام از اصناف مختلف و بیوت مراجع مشهد سازمان‌دهی شده و به تهران رفتند. از جمله گروهی از بازاریان مشهد و نیز پزشکان باتاک و زره‌پوش اطراف فرودگاه مهرآباد و مختل شدن پرواز امام به ایران، در منزل آیت‌الله شیرازی تجمع و سپس در شهر مشهد راهپیمایی کردند.

با منتشر شدن خبر به تعویق افتادن سه روزه سفر امام به ایران در پنجم بهمن ۱۳۵۷ که طی اطلاعیه‌ای از سوی کمیته استقبال از امام به صورت رسمی اعلام شد، گروه‌ها و اصناف و ادارات مختلف طی پیام‌هایی حمایت دوباره خود از امام خمینی(ره) اعلام کرده و در تجمعات و راهپیمایی‌هایی به دعوت مراجع و علما و روحانیت شرکت می‌کردند. این در حالی بود که در مشهد مردم خود را برای مراسم آخر ماه صفر و ورود امام موجب گسترده شدن اعتراض‌ها و تحصن دانشجویان و علما در مسجد دانشگاه تهران، قم و نیز تحصن علما و روحانیت در حرم مطهر رضوی در رواق دارالزهد مبارکه شد.

مردم مشهد با وجود بارش شدید برف در روزهای سوم تا پنجم بهمن ماه ۱۳۵۷ در اعتراض به استقرار نظامیان باتاک و زره‌پوش اطراف فرودگاه مهرآباد و مختل شدن پرواز امام به ایران، در منزل آیت‌الله شیرازی تجمع و سپس در شهر مشهد راهپیمایی کردند.

■ **آخرماه صفر سال ۱۳۵۷ مشهد**

جلسات سخنرانی انقلابی در تالار بزرگ شهرداری مشهد با سخنرانی روحانیت مبارز آیت‌الله شهرداری خامنه‌ای، حجج اسلام هاشمی‌نژاد و فرزانه در میان کارکنان شهرداری و اصناف مختلف و مردم انقلابی برگزار می‌شد.

کارشکنی‌ها برای به هم خوردن برنامه بازگشت بیهوده. در هر صورت مقدرات الهی این بود که ایشان بماند تا جنگ تحمیلی به پایان برسد و بعد امنیت را در جنوب کرمان و جنوب شرق کشور برقرار کند و به سیاه قدس برود و این گونه افتخارآفرینی کند و در نهایت توسط شقی‌ترین فرد به دوستان شهیدش بپیوندد.

■ **برادر و دوست و فامیل برایش فرقی نداشت**

در جریان کربلای ۴ هم شهید کاظم علیمرادی فرمانده شیمیایی بود. لباس مخصوصی به من داد و گفت: این را به حاج قاسم بده تا در عملیات بپوشد. به سنگر فرماندهی رفتم و لباس را دادم و گفتم: کاظم گفته این لباس‌ها را در عملیات داشته باشید. اگر جنگ به شیمیایی کشید، استفاده کنید. حاج قاسم گفت: برای همه بچه‌ها هست یا نه؟ گفتم: نه فقط برای آن‌هایی است که باید به منطقه آلوده بروند. گفت: به کاظم بگو اگر این لباس برای همه نباشد، من هم نمی‌پوشم. از آن نوع لباس دیگر نبود و حاج قاسم هم این لباس را استفاده نکرد. این بود شیوه فرماندهی و مدیریت حاج قاسم در جنگ که در آنجا هم محبوب دل‌ها بود.

■ **جای ترکش و گلوله روی بدن حاج قاسم**

در عملیات بستان بسیاری از دوستان حاج قاسم شهید شدند. خودش هم به‌شدت مجروح شده بود. یک روز حاج قاسم به خانه پدری ما در روستای قنات آمد تا دستش را که در رفته بود، جا بیندازد. چون پدرم در این کار تخصص داشت. یک اتاق را خلوت کردیم. من، پدرم و حاج قاسم بودیم. وقتی حاج قاسم پیراهنش را درآورد، جای ترکش و گلوله‌ها روی بدنش بسیار بود. یک روز هم به من گفت: ۱۱ ترکش بین مهره‌های کمرم وجود دارد که همچنان آزارم می‌دهند و نمی‌شود عمل کرد. با این همه سختی یک لحظه نشد بخواهد استراحتی کند. در زادگاهش هم مردم بسیار او را دوست داشتند و او هم این علاقه را به آن‌ها داشت و هر لحظه به فکر رفع مشکلات آن‌ها بود.

نگاهی به مبارزات مردم مشهد در آستانه ورود امام خمینی(ره) به میهن

۱۲ بهمن ۵۷ مشهد، به روایت اسناد

گزیده

راهپیمایی مردم به مناسبت ورود امام از مقابل مدرسه نواب مشهد آغاز و به سمت منزل آیت‌الله شیرازی و خیابان خسروی نو پایان یافت. همچنین تحصن روحانیون مشهد در حرم مطهر با بازگشت امام خاتمه یافت و بیانیه‌ای در تبریک بازگشت امام و حمایت از ایشان قرائت شد.

محمد حسین مروج

در وقایع و حوادث مبارزاتی ملت ایران در مقابله با رژیم ستمشاهی پهلوی، شهر مقدس مشهد به عنوان یکی از مهم‌ترین کانون‌های مبارزاتی مردم ایران به‌خصوص در نیمه دوم سال ۱۳۵۷ مطرح بود. هر چند در بین وقایع و حوادث مربوط به شهر مقدس مشهد روزهای نهم و دهم دی سال ۱۳۵۷ از اهمیت خاصی برخوردار است؛ اما نباید از وقایع و حوادث بهمن ۵۷ در مشهد و در آستانه ورود امام خمینی(ره) به کشور غفلت شود. آنچه در ادامه می‌خوانید بخشی از توضیحات فاطمه خندان، کارشناس واحد مطالعات انقلاب اسلامی مشهد در اداره امور اسناد سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی در این باره است. وی کارشناس ارشد تاریخ ایران دوره اسلامی است.

■ **اعزام برخی از اقشار مشهد برای استقبال از امام به تهران**

زمزمه‌های ورود امام به ایران موجب دلگرمی اعتصاب‌کنندگان در ادارات و نهادهای مختلف می‌شد. از جمله با قطعی شدن خبر بازگشت امام، کارکنان رادیو و تلویزیون خود را برای بازگشت امام و پخش تصاویر و اخبار آن از صدا و سیما آماده کرده و با توصیه مراجع و علما و درخواست‌های مردمی به اعتصاب پایان دادند.

از سوی دیگر فرودگاه‌های کشور نیز که از چندی پیش در تعطیلی به سر می‌بردند با قوی شدن احتمال خبر بازگشت امام دست از اعتصاب برداشته و قرار بر این شد اعتصاب آن‌ها با حضور آیت‌الله طالقانی پایان یابد.

کمیته استقبال از امام نیز به‌شدت مشغول آماده کردن شرایط در ایران برای ورود امام بود و اطلاعیه‌های این کمیته زمان و مسیر ورود امام(ره) را به اطلاع مردم منتظر ایران می‌رساند.

گروه‌های استقبال از امام از اصناف مختلف و بیوت مراجع مشهد سازمان‌دهی شده و به تهران رفتند. از جمله گروهی از بازاریان مشهد و نیز پزشکان باتاک و زره‌پوش اطراف فرودگاه مهرآباد و مختل شدن پرواز امام به ایران، در منزل آیت‌الله شیرازی تجمع و سپس در شهر مشهد راهپیمایی کردند.

با منتشر شدن خبر به تعویق افتادن سه روزه سفر امام به ایران در پنجم بهمن ۱۳۵۷ که طی اطلاعیه‌ای از سوی کمیته استقبال از امام به صورت رسمی اعلام شد، گروه‌ها و اصناف و ادارات مختلف طی پیام‌هایی حمایت دوباره خود از امام خمینی(ره) اعلام کرده و در تجمعات و راهپیمایی‌هایی به دعوت مراجع و علما و روحانیت شرکت می‌کردند. این در حالی بود که در مشهد مردم خود را برای مراسم آخر ماه صفر و ورود امام خمینی(ره) به ایران اعلام همبستگی کردند.

■ **حرم مطهر رضوی مرکز تجمع‌های مردمی مشهد**

همزمان با این حوادث، نمایشگاه‌های عکس و کتاب از حوادث و شهدای انقلاب در تالار دانشکده پزشکی، دانشسرای خیابان راهنمایی و دبیرستان دکتر محمد مصدق مشهد (خیابان خسروی) برگزار شد.

به دنبال تحصن روحانیون مبارز تهران و مدرسین حوزه علمیه قم و نمایندگان روحانیون شهرستان‌ها در دانشگاه تهران به عنوان اعتراض به بسته شدن فرودگاه و ممانعت از بازگشت امام، روحانیون و ادامه تحصن تا بازگشت امام تأکید داشتند.

تظاهرات میلیونی مردم مشهد با حضور اقشار و اصناف مختلف از جمله کارکنان اداره غله و سیلوی خراسان در دوشنبه ۳۰ صفر برگزار شد.

علما و مراجع نیز در دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۵۷ شمسی مطابق با ۳۰ صفر ۱۳۹۹ قمری طی پیامی با روحانیون و اصناف متحصن در دانشگاه تهران اعلام همبستگی کردند. آیت‌الله خامنه‌ای نیز که در این زمان همراه با روحانیت متحصن در دانشگاه تهران به سر می‌بردند، پیام کانون تحریک و ارتقای انقلابیون مشهد در حمایت از تلاش روحانیت و اصناف متحصن در مسجد دانشگاه تهران برای بازگشت پیروزمندانه امام به ایران را اعلام کردند. همچنین علمای متحصن در حرم امام رضا(ع) از جمله سید عبدالدین حسینی زنجانی، جواد تهرانی، علی فلسفی، حسنعلی مروارید، سید عبدالکریم هاشمی‌نژاد و عباس واعظ طبسی با انتشار بیانیه‌ای همبستگی خود با علمای متحصن در مسجد دانشگاه تهران و مسجد اعظم قم تا بازگشت امام به ایران را اعلام کردند.

بیانیه اساتید حوزه علمیه مشهد، آیات عظام سید ابراهیم حجازی، یعقوب واعظی، محمدحسین جعفری، عباس عباس‌نژاد، رجب‌علی رضازاده، محمدباقر عباسپور، محمدرضا دهشت و سیدعلی اکبر بنی‌هاشمی نیز مبنی بر اعلام همبستگی با انقلاب و حمایت از امام خمینی(ره) منتشر شد.

به دنبال تحصن علما و روحانیون در حرم منور امام هشتم(ع) از دهم تا دوازدهم بهمن ۱۳۵۷ بسیاری از نهادها و ادارات و از جمله جامعه دانشگاهیان با حضور و یا انتشار بیانیه از تحصن علما در مشهد و تهران حمایت و با تحصن‌کنندگان تا بازگشت امام و صنف خیاط مشهد، کمیته اجرایی کارکنان راه و ترابری خراسان و جامعه مهندسین خراسان علاوه بر حضور در تجمعات و راهپیمایی، بیانیه‌هایی در اعلام حمایت از امام خمینی(ره) منتشر کردند.

با افزایش اعتراضات و راهپیمایی‌ها علیه دولت بختیار و مخالفت امام خمینی برای ملاقات با مردم، مذاکره با وی در پاریس، بختیار طی مصاحبه‌ای بر مواضع خود برای اجرای قانون اساسی و عدم موافقت با درخواست‌های امام و انقلابیون پافشاری کرد که این مصاحبه به تشدید تظاهرات علیه دولت انجامید و بازگشت امام را قطعی نمود.

انتشار مصاحبه امام با خبرنگاران در نوفل لوشاتو در مورد بسته شدن فرودگاه‌های ایران و ممانعت از ورود ایشان، به راهپیمایی‌های گسترده در ایران و به‌ویژه مشهد مقدس منتهی شد.

راهپیمایی مردم مشهد در روز شنبه ۲۸ صفر مطابق با هفتم بهمن ماه ۱۳۵۷ که از ابتدای خیابان طبرسی به سمت پایین خیابان شروع شده بود، از پنجره‌ها به سمت حرم مطهر رضوی ادامه یافت. تظاهرات کنندگان در مقابل صحنه موزه (رواق امام خمینی(ره) فعلی) تجمع کردند. آنان با در دست داشتن تصاویر امام و شهدا و شعارهایی در اعتراض به دولت بختیار و جلوگیری از ورود امام، به سمت خیابان امام رضا(ع) حرکت کردند. حجت‌الاسلام هاشمی‌نژاد در سخنرانی میان راهپیمایان و تظاهرات‌کنندگان دولت وقت را به گفته امام، غیرقانونی دانسته و اقدام دولت در ممانعت از ورود امام را محکوم کرد.

■ **همبستگی اقشار مختلف مشهد در حمایت از بازگشت امام خمینی(ره)**

کارکنان آستان قدس رضوی طی اعلامیه‌ای با اعلام حمایت خود از امام خمینی(ره)، بازگشت ایشان را خواستار شدند.

فرهنگیان مشهد نیز با تجمع در سالن ورزشی میدان چرخ (واقع در بین چهارراه بیسیم و چهارراه لشکر فعلی) و سخنرانی حجت‌الاسلام هاشمی‌نژاد، سعیدی و حسینی خواستار بازگشت امام خمینی و تشکیل حکومت اسلامی شدند.

اصناف و گروه‌های مختلف از جمله اتحادیه پوشاک و کفاشان مشهد، اتحادیه کارگران راه و ترابری خراسان و جامعه مهندسین خراسان علاوه بر حضور در تجمعات و راهپیمایی، بیانیه‌هایی در حمایت از امام خمینی(ره) منتشر کردند.

با افزایش اعتراضات و راهپیمایی‌ها علیه دولت بختیار و مخالفت امام خمینی برای ملاقات با مردم، مذاکره با وی در پاریس، بختیار طی مصاحبه‌ای بر مواضع خود برای اجرای قانون اساسی و عدم موافقت با درخواست‌های امام و انقلابیون پافشاری کرد که این مصاحبه به تشدید تظاهرات علیه دولت انجامید و بازگشت امام را قطعی نمود.

انتشار مصاحبه امام با خبرنگاران در نوفل لوشاتو در مورد بسته شدن فرودگاه‌های ایران و ممانعت از ورود ایشان، به راهپیمایی‌های گسترده در ایران و به‌ویژه مشهد مقدس منتهی شد.

راهپیمایی مردم مشهد در روز شنبه ۲۸ صفر مطابق با هفتم بهمن ماه ۱۳۵۷ که از ابتدای خیابان طبرسی به سمت پایین خیابان شروع شده بود، از پنجره‌ها به سمت حرم مطهر رضوی ادامه یافت. تظاهرات‌کنندگان در مقابل صحنه موزه (رواق امام خمینی(ره) فعلی) تجمع کردند. آنان با در دست داشتن تصاویر امام و شهدا و شعارهایی در اعتراض به دولت بختیار و جلوگیری از ورود امام، به سمت خیابان امام رضا(ع) حرکت کردند. حجت‌الاسلام هاشمی‌نژاد در سخنرانی میان راهپیمایان و تظاهرات‌کنندگان دولت وقت را به گفته امام، غیرقانونی دانسته و اقدام دولت در ممانعت از ورود امام را محکوم کرد.

■ **حرم مطهر رضوی مرکز تجمع‌های مردمی مشهد**

همزمان با این حوادث، نمایشگاه‌های عکس و کتاب از حوادث و شهدای انقلاب در تالار دانشکده پزشکی، دانشسرای خیابان راهنمایی و دبیرستان دکتر محمد مصدق مشهد (خیابان خسروی) برگزار شد.

به دنبال تحصن روحانیون مبارز تهران و مدرسین حوزه علمیه قم و نمایندگان روحانیون شهرستان‌ها در دانشگاه تهران به عنوان اعتراض به بسته شدن فرودگاه و ممانعت از بازگشت امام، روحانیون و ادامه تحصن تا بازگشت امام تأکید داشتند.

تظاهرات میلیونی مردم مشهد با حضور اقشار و اصناف مختلف از جمله کارکنان اداره غله و سیلوی خراسان در دوشنبه ۳۰ صفر برگزار شد.

علما و مراجع نیز در دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۵۷ شمسی مطابق با ۳۰ صفر ۱۳۹۹ قمری طی پیامی با روحانیون و اصناف متحصن در دانشگاه تهران اعلام همبستگی کردند. آیت‌الله خامنه‌ای نیز که در این زمان همراه با روحانیت متحصن در دانشگاه تهران به سر می‌بردند، پیام کانون تحریک و ارتقای انقلابیون مشهد در حمایت از تلاش روحانیت و اصناف متحصن در مسجد دانشگاه تهران برای بازگشت پیروزمندانه امام به ایران را اعلام کردند. همچنین علمای متحصن در حرم امام رضا(ع) از جمله سید عبدالدین حسینی زنجانی، جواد تهرانی، علی فلسفی، حسنعلی مروارید، سید عبدالکریم هاشمی‌نژاد و عباس واعظ طبسی با انتشار بیانیه‌ای همبستگی خود با علمای متحصن در مسجد دانشگاه تهران و مسجد اعظم قم تا بازگشت امام به ایران را اعلام کردند.

بیانیه اساتید حوزه علمیه مشهد، آیات عظام سید ابراهیم حجازی، یعقوب واعظی، محمدحسین جعفری، عباس عباس‌نژاد، رجب‌علی رضازاده، محمدباقر عباسپور، محمدرضا دهشت و سیدعلی اکبر بنی‌هاشمی نیز مبنی بر اعلام همبستگی با انقلاب و حمایت از امام خمینی(ره) منتشر شد.

به دنبال تحصن علما و روحانیون در حرم منور امام هشتم(ع) از دهم تا دوازدهم بهمن ۱۳۵۷ بسیاری از نهادها و ادارات و از جمله جامعه دانشگاهیان با حضور و یا انتشار بیانیه از تحصن علما در مشهد و تهران حمایت و با تحصن‌کنندگان تا بازگشت امام و صنف خیاط مشهد، کمیته اجرایی کارکنان راه و ترابری خراسان و جامعه مهندسین خراسان علاوه بر حضور در تجمعات و راهپیمایی، بیانیه‌هایی در اعلام